

Entrevista a la directora de l'IES Alella, Lina Rubio

“Vull potenciar els aspectes de la formació no estrictament acadèmics, com les habilitats relacionals i l'educació en valors”

Lina Rubio és professora de Llengua i Literatura Catalana i des d'aquest curs, també la directora de l'IES Alella. Va estudiar la Diplomatura de Professorat d'EGB, especialitat Ciències i després es va llicenciar en Filologia Catalana, especialitat Llengua. Va preparar les oposicions al cos de mestres de Primària i el mateix any les de Secundària. Ha adquirit experiència docent exercint de mestra en diferents nivells: parvulari, primària, secundària i formació de professorat, i ha treballat al centre Cooperativa Clavé de Tiana, CEIP Salvador Espriu de Montgat, IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt i des de 1987 a l'IES Alella.

Com va ser que vas entrar a treballar al nostre Institut?

Quan vaig saber que hi havia la intenció d'obrir un institut a Alella, juntament amb un parell de companys més del Jaume Almera ens vam informar i oferir com a equip directiu per venir a posar-lo en marxa. Em van concedir la comissió de serveis i em van nomenar cap d'estudis amb funcions de direcció. El centre es va iniciar, com a extensió de l'IES Mediterrània del Masnou, en uns barracons a Can Vera. Això era l'any 1987, i ja m'hi vaig quedar.

Així vas començar des de dalt de tot, dirigint...

Sí, vam començar amb un equip directiu format per la Rosa Puig, professora de Visual i Plàstica, com a secretària i jo com a cap d'estudis-directora perquè a les extensions no hi havia director; després, en deixar de ser extensió i poder completar l'equip amb un director, que va ser el Lito Caramés, jo vaig seguir com a cap d'estudis uns anys. I més tard vaig assumir la direcció de nou fins a l'any 1998. Per tant, ni la direcció ni aquest IES em vénen de nou. Hi he estat des dels seus inicis. Me'n sento molt responsable perquè el vam començar de zero; quan vam arribar a Can Vera, encara no hi havia res muntat. És una etapa que recordo amb molta il·lusió. Pensa que de tot el personal que el vam començar, que érem vuit professors i la Carme Borràs a la consergeria, n'hi ha sis que seguim al centre. Tots en tenim un record molt bo. Molta feina, molts problemes, però com que ho comences és una cosa que et sents molt teva.

Vaja, que la història del centre l'has viscut de ben a prop...

I tant! He passat pels barracons de Can Vera; d'allà, a uns altres barracons situats on ara hi ha el pàrquing de les motos i, finalment, a l'edifici actual, després de fer el seguiment de l'obra. Creixíem cada any i, per tant, l'organigrama que preparaves per a un curs no et servia per a l'altre, perquè tot anava evolucionant. Era una feina nova. I pel mig vam deixar de fer BUP i es va introduir l'ESO. A nivell

directiu això és molta feina, perquè cal canviar la mentalitat, les maneres de fer d'un professorat de secundària que portàvem molts anys realitzant unes tasques d'una forma determinada. Molts canvis. Però torno a dir que aquells inicis van ser molt bonics.

I ara, què és el que et porta a tornar a assumir la direcció?

Crec que hi ha un parell de motius: d'una banda, que la feina de gestionar el centre, la tasca directiva i organitzativa m'agrada, és un àmbit on em sento còmoda. I de l'altra, que la feina que ha fet l'anterior equip directiu ha estat un feina ben feta. I el que no volia és que es pogués produir un trencament o que el canvi pogués suposar alguna mena de parèntesi. Perquè els canvis sí que són bons, però també comporten algun risc.

Havies treballat directament amb la Jacqueline, l'anterior directora?

Hi col·laborava en tasques de coordinació portant tota la part de convivència, que inclou disciplina, assistència... L'equip de la Jacqueline és un equip amb el qual m'identificava perquè tenia molts aspectes en comú amb la meua línia de treball a la direcció. Hem fet un relleu. L'equip directiu és el mateix. No ha plegat ningú: la cap d'estudis, el coordinador pedagògic, la secretària... són els mateixos, i la pràctica totalitat dels coordinadors s'han mantingut. Jo m'identifico bastant amb aquest projecte i, per tant, assumir de nou la responsabilitat no em preocupa. A més, a nivell familiar el meu fill ja no necessita tanta dedicació horària per part meua com abans i, doncs, després d'un